

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/156/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200166
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614200166.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35838825, právne zastúpeného HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: T. I., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie sumy 2666,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 6C/8/2014-58 zo dňa 14.11.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania vo výške 76,79 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 286,18 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, č. ú. XXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Trovy konania žalovanému nepriznal a vyslovil, že žalobca nemá právo na ich náhradu. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 152,80 eura zaplateného na účet Okresného súdu Svidník cestou príslušného daňového úradu žalobcovi v lehote 30 dní od doručenia právoplatného rozhodnutia daňovému úradu.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou na súde domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2666,22 eura s príslušenstvom. Na podporu žalovaného vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník, a to oznámením o vstupe do konania zo dňa 12.2.2014. Písomným podaním zo dňa 28.4.2014 žalobca súdu oznámil, že v predmetnej veci berie žalobu v celom rozsahu späť a konanie navrhuje zastaviť.

Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa konanie v zmysle § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania žalobca. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného preto priznal náhradu trov konania vo výške 286,18 eur, pozostávajúcich z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej pomoci - 2 x 111,20 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 16.06.2014),

režijného paušálu 2 x 8,04 eur, zvýšené o 20 % DPH. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

O vrátení súdneho poplatku vo výške 152,80 eur žalobcovi rozhodol v zmysle § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (zaplatený súdny poplatok v sume 159,50 eura, krátený o sumu 6,70 eura).

Proti uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

Uviedol, že súd vec nesprávne právne posúdil. Ak žalobca podá na súde námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka do konania, samotné vedľajšie účastníctvo na strane subjektu, ktorý prejavil vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník nenastáva momentom oznámenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ale až právoplatným rozhodnutím súdu o pripustení vstupu. Okresný súd o námietke vstupu rozhodol uznesením sp. zn. 6C/8/2014 zo dňa 03.07.2014., pričom predmetné uznesenie nenadobudlo do dnešného dňa právoplatnosť. S poukazom na uznesenie NS SR z 30.07.2012, sp. zn. 5 Cdo 47/2012 ako aj na skutočnosť, že rozhodnutie súdu o pripustení občianskeho združenia do konania doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, je zrejmé, že občianske združenie nie je do dnešného dňa právoplatným účastníkom konania a teda nemôže v konaní vystupovať ako účastník konania. Občianske združenie vo svojom podaní zo dňa 11.02.2014 namietalo premlčanie vymáhaného nároku žalobcu ako aj iné neprijateľné podmienky, pričom však svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukazuje ani nedokladá dôkazmi. Prvostupňový súd pochybil, ak v čase, kedy občianske združenie nebolo do konania právoplatne pripustené, prihliadal na jeho vyjadrenia, nakoľko k takýmto úkonom nebolo oprávnené. V danom prípade vedľajšiemu účastníkovi v konaní nepatrí žiadna náhrada trov konania, a to z dôvodu, že náhrada trov konania za účelne vynaložené úkony patrí iba účastníkovi konania, a keďže občianske združenie nie je do dnešného dňa právoplatným účastníkom konania, súd nemôže takémuto subjektu priznať náhradu trov konania. Žalobca vzal späť návrh na vydanie platobného rozkazu ešte pred právoplatným pripustením občianskeho združenia do konania. Novelou Občianskeho zákonníka účinnou od 01.05.2014 súd ex offio prihliada na premlčanie nároku žalobcu ako aj na ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky v súvislosti s ochranou spotrebiteľa. Poukázal na neúčelnosť vstupu občianskych združení do konaní a ich nárokov na náhradu trov konania, nakoľko k účinnej ochrane práv žalovaných - spotrebiteľov dochádza zo strany súdu. Hromadné vstupy vedľajších účastníkov do konaní formulárovými podaniami sú často zámerné a účelové s jediným cieľom obohatiť sa.

Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie a priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie vedľajší účastník. Uviedol, že združenie, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv, konajúce vo verejnom záujme, bolo oprávnené vstúpiť do konania a aj žalobcovi bolo z jeho vlastných skúseností zrejmé, že táto námietka nebude úspešná. Vo vzťahu k neúčelnosti trov konania poukázal na rozhodovaciaj prax krajských súdov SR, uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/93/2012 z 19.06.2012, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 84/2014 z 23.05.2014. Je zjavne absurdné, ak žalobca, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v znení neskorších predpisov, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.

s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný len výrok napadnutého uznesenia o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (účinného do 31.12.2014) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 12.02.2014 oznámil vstup do konania na strane žalovaného vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Dňa 29.04.2014 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie žalobcu, ktorým vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účasti.

Dňa 30.04.2014 bolo súdu doručené podanie, ktorým žalobca vzal späť návrh na začatie konania v celom rozsahu.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu prvého stupňa dňa 16.06.2014 uviedol, že zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, chýba v nej údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rovnako poukázal na skutočnosť, že poplatok za poskytnutie úveru, poplatky za správu úveru a poplatky za upomienky predstavujú neprijateľné podmienky. Pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním žaloby vzniesol námietku premlčania. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 6C/8/2014-54 zo dňa 03.07.2014 vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania pripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.08.2014.

K tvrdeniu žalobcu, že občianske združenie nadobúda postavenie vedľajšieho účastníka až právoplatnosťou uznesenia o pripustení vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd uvádza, že právnická osoba - občianske združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa sa podľa práva platného v čase vstupu stáva vedľajším účastníkom okamihom oznámenia, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov. Uznesením, ktorým súd vstup vedľajšieho účastníka do konania pripúšťa, deklaruje, že tento subjekt od počiatku, t.j. od oznámenia jeho vstupu do konania spĺňa všetky zákonné predpoklady na to, aby bol legitímnym vedľajším účastníkom vystupujúcim v konaní na podporu niektorého z účastníkov. V danom prípade sa teda občianske združenie stalo vedľajším účastníkom momentom oznámenia jeho vstupu do konania. Z uvedeného dôvodu je od

okamihu vstupu do konania nositeľom všetkých procesných práv a povinností spätých s jeho procesným postavením.

Keďže subjekt nadobúda postavenie vedľajšieho účastníka okamihom oznámenia, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, úkony spojené s oznámením vstupu, resp. vykonané po tomto oznámení do času, kým súd rozhodne o prípustnosti vstupu (v prípade podanej námietky prípustnosti vedľajšieho účastníctva) zostávajú zachované. Ak teda vedľajší účastník namieta premlčanie a absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predtým, ako súd uznesením rozhodol o prípustnosti jeho vstupu, nemožno jeho aktivitu za účelom ochrany spotrebiteľa považovať za neúčelnú. Pod účelnosťou sa rozumie vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je náhrada trov konania protistrane, ale aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na jej podporu. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietkou premlčania je dôležitá a má svoj význam.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Na základe uvedeného odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý si uplatnil trovy odvolacieho konania odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania vo výške 76,79 Eur. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za vyjadrenie k odvolaniu proti výroku o trovách konania (§ 13a ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) v sume 55,60 Eur, z režijného paušálu (§ 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z.) vo výške 8,39 Eur, zvýšené o 20 % DPH (12,80 Eur).

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi zaviazal odvolací súd žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.